

Predmet: Goran Savić, Saša Čilerdžić i Darko Janković¹ – Zvornik 3

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-PO₂ 23/10²

Glavni pretres: 21.10.2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Precizirana optužnica

Preciziranom optužnicom optuženi Savić, Čilerdžić i Janković terete se da su: od 12.05.1992. do kraja juna 1992. godine, kada je sa poljoprivrednog dobra *Ekonomija* u fabriku *Ciglana* prebačeno na prinudni rad oko 20 lica muslimanske nacionalnosti, nečovečno postupali prema većem broju civila, među kojima su bili i zaštićeni svedoci *F*, *T*, *4* i *U* na taj način što su izvodili oštećene iz *Ciglane* u različitim grupama i naređivali im da za njih iz muslimanskih i srpskih kuća na području Zvornika oduzimaju ormare, televizore, frižidere i druge stvari, koje su potom prisvajali tako što su oduzetu robu skrivali sa robom *Ciglane* i delimično je prebacivali u Republiku Srbiju; da su 26. ili 27.06.1992. ušli u prostoriju *Ciglane* i teško telesno povredili Envera Dautovića i ubili Ismeta Čiraka; da su optuženi Savić i Janković u periodu od 5.05. do 12.05.1992, zajedno sa Draganom Slavkovićem i Ivanom Koraćem, ušli u prostorije *Ekonomije* i međusobno se saglašavajući sa radnjama ostalih, tukli veći broj lica; da je optuženi Savić neutvrđenog dana u periodu od 5.05. do 12.05.1992. na *Ekonomiji* zajedno sa Svetislavom Mitrovićem zvanim *Niški*, pripadnikom TO Zvornik, izveo jedno lice muslimanske nacionalnosti rodnom iz Janje, a koje je prilikom ispitivanja iskoristilo priliku i dalo se u bekstvo, nakon čega ga je optuženi Savić trčeći za njim sustigao i pucnjem iz pištolja lišio života; da je optuženi Janković počinio zločin u Domu kulture u Čelopeku kada je u periodu od 5.06. pa do polovine juna 1992. zajedno sa Draganom Slavkovićem *Torom*, Ivanom Koraćem *Zoksom*, Sinišom Filipovićem *Lopovom*, Dušanom Vučkovićem *Repićem* i drugim nepoznatim licima, mučio zatvorene civile muslimanske nacionalnosti, odvodio ih iz Doma bez ikakvog objašnjenja, stvarao ozbiljan i prekomeran strah za sopstveni život i život bliskih srodnika zatvorenih lica, ubijao, telesno povređivao i naročito degradirajućim i ponižavajućim postupcima zlostavljao zatočene civile i nečovečno postupao prema njima, nanoseći im teške patnje.

Saslušanje optuženog Gorana Savića

Optuženi ne priznaje delo za koje se tereti i u svemu ostaje pri datoj odbrani [videti izveštaj od 4.09.2008].

Saslušanje optuženog Saše Čilerdžića

¹ Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine doneo je 13.05.2010. rešenje kojim je postupak protiv optuženih Gorana Savića i Saše Čilerdžića spojen sa postupkom protiv optuženog Darka Jankovića. Jedinstveni postupak počeo je 21.10.2010. godine.

² Stari broj predmeta K.V. 1/08.

Optuženi Čilerdžić ostao je pri odbrani koju je već izneo [videti izveštaj od 4.09.2008].

Saslušanje optuženog Darka Jankovića zvanog Pufta

Ne priznaje dela za koja se tereti.

Polovinom aprila 1992. godine otišao je na ratište sa optuženim Savićem i osuđenim Ivanom Koraćem zvanim Zoks. Otišli su preko *Udruženja Srba u BiH*, nekoliko dana bili su smešteni u hotelu *Srbija* u Beogradu, nakon čega su autobusom prebačeni u Zvornik. Stigao je u civilu i bez oružja, ali misli da je Korać bio u uniformi. Odveli su ih u neki magacin, gde je zadužio uniformu i automatsku pušku. Nije imao nož, niti je zadužio bajonet uz pušku. Nije potpisivao ništa prilikom zaduživanja. Bili su smešteni u fabrici *Standard*. Pripao je sastavu Stojana Pivarskog i obavljao je zadatke obezbeđenja klanice i fabrike u Zvorniku, kao i pojačavanja linije razdvajanja između Muslimana i Srba. Pivarski ih je vozio u fabriku *Glinica*, gde je bio u smeni. Svako je imao svoje stražarsko mesto i nakon završetka smene vraćao se u *Standard*. Družio se samo sa Savićem i povremeno su odlazili u kafanu u Malom Zvorniku. U *Glinici* je bio do početka maja 1992. Bio je smešten sa Savićem i još 12-13 ljudi.

U kritičnom periodu bio je u Zvorniku. Nije boravio u *Ekonomiji* i Domu kulture, ali jeste u *Ciglani*. Dana 16.05.1992. Pivarski im je saopštio naredbu da svi koji nisu iz BiH moraju nazad u Srbiju, zajedno sa snagama JNA. Uniformu i naoružanje je ostavio u Zvorniku i vratio se jednim vojnim kamionom zajedno sa optuženima Savićem i Čilardžićem, osuđenim Draganom Slavkovićem zvanim *Toro* i drugima.

Polovinom juna [1992], Korać i Slavković otišli su ponovo u Zvornik i krenuo je sa njima da zaradi nešto novca. Ponovo je zadužio uniformu i pušku u *Standardu*, otišao je u *Ciglanu* i pitao je na portirnici gde da se javi za posao. Uputili su ga i primili da radi. Ne seća se da li je tog dana sreo Slavkovića. Imao je zadatak da čuva lica koja su tamo radila. Dolazio je na smenu i odlazio po svom nahođenju. Dolazio je često u alkoholisanom stanju i Slavković mu je zamerao zbog toga, pa nisu bili u dobrim odnosima. U *Ciglani* je radilo oko 20 Muslimana, sretao ih je, ali se ne seća o čemu su razgovarali. Znali su [Muslimani] zašto su tu, niko ih nije terao da rade niti su se bunili. Smena je obično trajala od 9-10 ujutru do 16-17 časova popodne. Nakon toga se nije radilo i stražari su vraćali zatvorenike sa *Ciglane*. Slavković ga nije zaposlio, pa ga nije ni mogao oterati sa *Ciglane*. Primao je platu od direktora fabrike Miše Jovića. U *Ciglani* nije sretao Slavkovića ni optuženog Savića. Dok je bio u Zvorniku, nosio je njegove žute čizme, broj 48.5, i maskirnu uniformu. Imao je tada oko 110 kilograma. Dobio je na upotrebu automobil marke *folkswagen buba*, iako nije imao vozačku dozvolu. Za vreme dok je radio, na *Ciglani* nije bilo kakvih zločina - kasnije je pročitao o tome. Nije primetio da su neki zatvorenici vođeni na utovar stvari. Ne zna zašto je Slavković rekao da su mu se [Slavkoviću] ostali čuvari na *Ciglani* žalili da je on mučio Muslimane. Ne seća se da je lišio života Ismeta Čiraka. Ne može da objasni zašto je osuđeni Slavković naveo u iskazu da je nakon ubistva Čiraka, njega pronašao pijanog u kafani, te da je [Slavković] izdao nalog za njegovo hapšenje i da je nastala jurnjava po Zvorniku. Ne može da objasni kako su ga brojni svedoci prepoznali kao čoveka koji ih je mučio i zlostavljao. Muslimani su spavali u jednoj prizemnoj zgradi nedaleko od *Ciglane*, misli da su tu nekada bile kancelarije. Imali su prozore u prostorijama. Hranili su se u kuhinji u *Ciglani*. Optuženi Savić i Čilerdžić i osuđeni Slavković su jedini Kraljevčani koje je viđao u kritičnom periodu. Slavković

je sve vreme nosio beli opasač, ali ne zna da li je imao ovlašćenje da ispituje zarobljenike. Optuženi Čilerdžić je došao kasnije, krajem aprila ili početkom maja 1992. godine, misli da je nosio automatsku pušku. Nije ga video nakon ponovnog odlaska u Zvornik. Sa Savićem se družio pre odlaska u Zvornik, živeli su u istom naselju u Kraljevu, ali nisu kumovi. Poznato mu je ime Niškog, video ga je nekoliko puta, ali on nije bio u sastavu Pivarskog - ne zna u čijem je bio sastavu. Nije poznavao Dušana Vučkovića [Repić], poznavao je njegovog brata. Ne zna ko je Siniša Filipović [Lopov]. Poznat mu je čovek s nadimkom *Brko*, zna ga kao velikog čoveka sa brkovima.

Prvo je spavao u *Standardu*, pa u Zvorniku u jednom napuštenom stanu u soliteru blizu [reke] Drine. Optuženi Savić tada nije bio sa njim. Misli da je osuđeni Slavković živeo sa suprugom u istom soliteru. Hranio se sa ostalima u menzi u *Standardu*. Pio je puno, skoro svaki dan dok je bio u Zvorniku, prelazio je na srpsku stranu i kupovao alkohol. Pio je u stanu i ostajao je često da spava umesto da ide na posao. Često je odlazio pijan u *Ciglanu*. Kada je bio u jedinici, opijao se krišom jer je alkoholisanje bilo zabranjeno. Jednog dana dok je sedeo u kafani, pronašao ga je optuženi Savić i rekao mu da mu je majka rekla da se vrati kući. Seo je u autobus i vratio se nazad. Dobio je od Pivarskog potvrdu da za vreme boravka u Zvorniku nije vršio krivična dela. Samoinicijativno je prestao da pije 1997. ili 1998. godine. Nije se lečio. Napustio je zemlju 1998. godine, kada je sa porodicom otišao da radi u Italiju. U maju 2006. godine, vratio se u Srbiju. Nadimak *Pufća* ima od svoje 12. godine i jedino je optuženi Savić znao za taj nadimak. Ostali u jedinici mogli su da čuju njegov nadimak. Čuo je da je u Zvorniku bilo još neko lice sa istim nadimkom.

Ne zna za zločine počinjene u *Domu kulture* u Čelopeku, saznao je o tome iz spisa predmeta. Ne zna gde se nalazi *Ekonomija*.